

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 443/2021-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Lubomírom Müllerom, euroadvokátom, Symfonická 1496/9, Praha, Česká republika, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 5Co/13/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. mája 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom krajského súdu. Okrem toho sťažovateľ žiada, aby ústavný súd krajskému súdu prikázal konať bez zbytočných prietahov, priznal mu finančné zadostučinenie 2 000 eur a náhradu trov konania.

II.

2. Sťažovateľ si 16. januára 2017 žalobou uplatnil voči Slovenskej republike nárok na náhradu trov obhajoby v trestnom konaní vo výške 1 250,30 eur, ktoré sťažovateľovi vznikli v konaní, ktoré bolo skončené odsudzujúcim rozsudkom z roku 1979, ktorý bol následne zrušený. Okresný súd vo veci rozhodol 14. mája 2019. Žalovaná však proti rozsudku podala odvolanie a vec bola 27. januára 2020 predložená krajskému súdu. Po podaní ústavnej sťažnosti bolo zistené, že krajský súd o odvolaní rozhodol uznesením z 31. mája 2021 tak, že rozhodnutie okresného zrušil.

III.

3. Sťažovateľ namieta dlhodobú nečinnosť krajského súdu, ktorá mu spôsobuje právnu neistotu. Dĺžku konania sťažovateľ považuje za neprimeranú. Poukázal aj na to, že predseda krajského súdu

vo svojej odpovedi na jeho sťažnosť na prietahy v konaní skonštatoval nečinnosť súdu spôsobenú zaťaženosťou súdneho oddelenia.

IV.

4. Nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). Pojem zbytočné prietahy obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05).

5. Od predloženia veci krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní 27. januára 2020 do podania ústavnej sťažnosti ústavnému súdu 23. mája 2021 a rozhodnutia krajského súdu 31. mája 2021 ubehlo 16 mesiacov, počas ktorých krajský súd o podanom odvolaní rozhodol. Hoci postup krajského súdu nebol optimálny, prietahy v postupe krajského súdu ani pri zohľadnení povahy veci nedosahujú takú ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by ústavnému súdu umožňovala po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie dospieť k záveru o porušení označených práv sťažovateľa. Prítom bolo prihliadnuté aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dva až tri roky v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ namietal prietahy v konaní na krajskom súde, ktorému však vzhľadom na takto konštruovanú ústavnú sťažnosť nebolo možné pričítať dĺžku konania na okresnom súde. Namietaným konaním nedošlo k porušeniu sťažovateľom označených základných práv, a preto je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júla 2021

Robert Šorl
predseda senátu